הי׳ מתחילה כי הם אכלים ושתה שהם ערגיים כמו שפרש״י, ע״כ אמר ואקחה פת לחם כי בע״ח אין ליתן לחם בכ״ל עד שיכניסם תחלה תחת כנפי השכינה ויודיעם מה הוא מזון הנפש ואשר שכן הי׳ דרכו עם האורחים שמתחילה הי׳ מאכילם ומשקם בשבעה מלאכי הארץ ודבר עמהם עד שהכניסם תחת השכינה ואז האכילם הרגנולים מפוטמים עם יינות מבושמים, ושמעתי שע״כ נקרא הכנסת אורחים ולא מאכיל אורחים דהייכו שהכניס האורחים תחת כנפי השכינה ולדעתי זה כונת הכתוב ויצו אשל בדרשו בוערינון, ״אכילה ״שתי״ ״לוייה״ א״כ עם ויצו, ולמ״ש א״ש שהאכילן והשקן ממה שבעה דהייכו מלאכי האדמה, אמ״כ ויקרא בשם ה׳ כנ״ל, והשיבו לו המלאכים כן תעשה לפי שאתה בא ולריך אתה למזון הגוף אבל לפניכו אין אכילה ושתיה לפניכו דייקא, ואם נאכל הוא רק להעלות הנאכל דוגמת קרבן ע״כ ראוי לכו לאכול בע״ח שים בו חיות ורוחכיות יותר לכך ואל הבקר רץ אברהם וגו׳ ובן הבקר אשר עשה וגו׳ כי בודאי עשאו בקדושה ושהטו בכוכה ובכה בשמה מושבה בחוה ובשם החיוני בלב, ע״כ בני פת לחם אמר ובעדו לבכם כי היא עיקר מזון לנפש החיוני, והייכו דברי המדרש דהיה קשה להמדרש קושיה הגמרא דמתחילה אמר ואקחה פת לחם ואח״כ כתיב ואל הבקר רץ אברהם לכך אמר דמהא שעדתא דלבא דייקא ולא להכשעה ע״כ אמר תחלה פת לחם ואח״כ ואל הבקר רץ וגו׳ כנ״ל.

[אור״ח 1234567 אור״ח החכמה]

ואקחה פת לחם ובעדו לבכם וגו׳ ויאמר אברהם אל אהלה וגו׳ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ובושר, כ״ל עפ״י מה שביארתי לעיל דידע דמלאכים היו, ובזה יל דמה שאמר לחם ובעדו לבכם אף שמלאכים אחם כי ע״כ עברתם על ענדיכם ר״ל עליה לקרתא אלוך בכיעוקיא כאמרם ז״ל וביארתי לעיל כיון שהם בזה העולם רוצים לעשות התיקון הנעשה בזה העולם ע״י לדיקים לבדור כילוטה, אך אלא עליכו במלאך שבא אבל מכוח שאמר לו אם העלרכי לא אוכל בלאתך ולא אמר עליה לקרתא וכו׳ אך הענין הוא דלחם של לדיקים הוא דבר גדול, ורחים דבזרו על פתן וכו׳ ומדה טובה מרובה דמשיכה דבעה״ב הוא על כל אשר לו לכך יעקב כשהייר על שכים קטנים וכו׳ וכמו שבאמר לאכול לחם עם חותן משה לפני שאלקים, וכתיב ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו ולכך אמר רבי אחי לי שבתתי פתי לעם הארץ (ב״ב ח׳ ע״א) ומכוח עם הארץ הי׳ כאמרם ז״ל (ברכות ס״ח) ובתה מעה חטה שקדום בתערב הכל טוב ברע, והכה הלדיק האוכל מברר הטוב והרע סובלו עד שבעשה שקולה משא״כ המלאך שכלו טוב אלא בתה מעה הדעה איך יהיה אכלו שקולה ולכך נתן ברשו לחם אביריס, לחם שמה״ש אוכלים הי׳ כנלע באבריס וכבר כתבתי במקום אחר כי אילה טוב מורה רק טוב, כמו שבאמר בעשה ותרא אותו כי טוב הוא שהי׳ באדה״ר בקנה ולא בהכה מעץ הדעת, והכה אברהם תיקן חטא עץ הדעת כמבואר בספרי חכמי אמת ור״ל בעלמותו, ולכך בקרא האדם הגדול שהי׳ כאדה״ר קודם החטא ובנמיכתו, ומבואר בזוה״ק פרשת זו ז״ל וה״ת כד חב אדם בעץ הדעת טו״ר וכו׳ חב עלמא, וכד אתי אברהם באילנא אחרא אחרא אתקן עלמא דהוא אילני דחיי״ עש״, וכ״ל שזה הפי׳ תחת העץ תיסך ממה שפי׳ האלי״ז ז״ל והליה אות על עץ אבל כאן תחת העץ שכבר נסתלק מן הענן הידוע כנ״ל, והכה מבואר בזוה״ק פ׳ חיי שרה (רפ״ב) אברהם ידע בחאי מערתי וכו׳ דאיסתכל דיוקנא דאדם עליה״ש, ובודאי דהוא מדריגי גדולי כיון דבר כם אחרא דאסתכל בדיוקנא דאדם לא חי׳ יכול לסבור בחיים, וכמו שפירשתי בפסוק כי לא ירא״ אאדם וכו׳ ובודאי עלה למדרגה גדולה כידוע ממאמר רבי דמזיה״ לר״מ מאחורי״ וכו׳ כראה דאז תיקון חטא עץ הדעת, ע״כ מבואר בזוהר שם דאיתפתח לי״ חד פתחה דג״ע דאא״ הכרובי״ ולהבו החרב הוסם ע״י חטא ובהסתלק החטא נסתלקו בבחיכתו ונפתח לו פתחא דג״ע והבן, והכה מבואר שם ע״ב ר״א אמר בשעתא דעאל אברהם בבערה בגין דהוי רחיע אבתרי, דהחוא עגלה דכתיב ואל הבקר רץ אברהם וכו׳ ע״ש, משמע דאז הי׳ המעשה, וכראה דלכך כאמר קודם כלבים עליו ואח״כ עומד עליהם כמבואר בחיר עד שלא ילא ידי חובתם כלבים עליו ומשילא ידי חובתם והוא עומד עליהם לימתו מוטלת עליהם, ומובן מזה דהי׳ איזה בשמה קדושה מבולבלת בחאי בן בקר דברא לחמן ואוליך לחמן ים אברהם ונאכל ע״י המלאכים ויתכן דגם מבן הבקר בברר אז הרע וגם לתקן ע״י המלכים ולכך אכלו אז אבל אברהם לפי שבעשה רק טוב ומשיכא דידי״ על הכל, ויתכן דידע אברהם ברוה״ק שיתקן עכשיו חטא עץ הדעת, ולכך אמר למלכים והשעבו תחת העץ הייכו בחיכת טוב לבד ואקחה פת לחם ואקחה דייקא ע״י כן ובעדו לבכם כי יש באדם שני לבבות טוב ורע ולכך בקרא לבב כאמרם ז״ל, אבל כאן ובעדו לבכם דייקא לפי שלא יהי׳ בו רק טוב אחר הענבו ר״ל ממדרגתו למעלה ממדרגתכם ע״י עשי״ שלמעה ע״י פעולה הלדיק זה אברהם המעלה הכל, כי ע״כ עברתם על ענדכם כי המלאכים בעלמותם עומדים, ולדעתי זה פי׳ הפסוק וכתתי לך ר״ל בשבילך מהלכים בין הטומדים האלה ודו״ק, וכמו שמעתי לפי שאמרו (מס׳ ב״ב דף קל״ד ע״א) על יוכתן בן עוזיאל כל עוף הפורח עליו מיד כשרף ר״ל שבעשה המלאך שרף, ויאמרו כן העשה ר״ל התקן (כמו ויעש אלקים את הרקיע ופרש״י עשי״ לשון תיקון) כאשר דברת שיהי״ רק טוב, והכה מבואר בזהר פרשת חיי שרה דף קכ״ב ע״א בפי׳ אלך לשדה כעבר, אלך דא אמה ירחה ה׳ ר״ל בשעתא קדישא והאי אלך זמכין דאיתו כעבד לאחי שדה וכו׳ ע״ש אלמא דבשעה קרוי אלך, והכה בגמי׳ (ב״ב דף ד׳) ריכא ובר ריכא פי״ אלכא ופי״ לדבר אכבי היום רך ומשוה אלך וכן פי״ רש״י בפרשה